

ผศ.ดร. ธวัชชัย อภิเดชกุล พนักงานดีเด่น สายวิชาการ ประจำปี 2560

เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2560 วันครบรอบแห่งการสถาปนา 19 ปี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้จัดให้มีพิธีมอบโล่รางวัลแก่พนักงานดีเด่นสายวิชาการและสายปฏิบัติ รวมถึงผู้ที่ทำชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย รอบรั้ว มฟล. ฉบับนี้ขอพาทุกท่านไปทำความรู้จัก ‘พนักงานดีเด่นสายวิชาการ’ ประจำปี 2560 “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธวัชชัย อภิเดชกุล” อาจารย์ประจำสำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

? อาจารย์ทำงานที่ มฟล. มาแล้วกี่ปี แล้วในตอนนั้นเป็นอย่างไรบ้าง

นับตั้งแต่ปี 2549 ก็เป็นเวลา 11 ปีแล้ว ผมเป็นอาจารย์ยุคแรกๆ ของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตั้งแต่มีแค่ 2 สาขาวิชาเท่านั้น ปัจจุบันมี 7 สาขาวิชา ในตอนนั้นต้องยอมรับว่าเหนื่อยมาก เพราะเป็นยุคที่เราต้องช่วยกันสร้าง ช่วยกันพัฒนาขยายหลักสูตรจากหนึ่งไปเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน โดยผมได้มีส่วนร่วมในการยกวางหลักสูตรเกือบทุกสาขาวิชาของสาธารณสุขศาสตร์ ทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาโท รวมไปถึงสาขาวิชาอื่นๆ เช่น กายภาพบำบัด แพทย์แผนไทยประยุกต์ วิทยาศาสตร์การกีฬา

? อาจารย์มีกระบวนการทำวิจัย และงานวิชาการอย่างไร

ในตอนแรกๆ ของการทำงานวิจัยและขอตำแหน่งผลงานทางวิชาการ มีข้อปลีกย่อยจำนวนมาก เช่น ต้องตีพิมพ์บทความ ตีพิมพ์ผลงานวิจัย ฯลฯ ซึ่งตอนนั้นผมเองยังเด็กอยู่ก็จะรู้สึกลำบาก แต่ในปัจจุบันไม่ลำบากเรื่องการตีพิมพ์แล้ว ยกตัวอย่างในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาผลงานของผมได้ตีพิมพ์ไป 10 เรื่องแล้ว แต่ถ้าเป็นเมื่อก่อน 1-2 ปี ถึงจะมีโอกาสได้ตีพิมพ์สักเรื่อง ถึงวันนี้ทักษะของเราก็สูงขึ้น มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น

? อาจารย์แบ่งเวลาในการทำงานอย่างไร

สำหรับการเตรียมการสอนนั้น เราจะเหนื่อยเหนื่อยในช่วงที่ต้องจัดทำเอกสารประกอบการสอน แต่หลังจากนั้นจะไม่หนักมากแล้ว เพราะวิชาที่ผมสอนส่วนใหญ่เป็นวิชาที่สาระสำคัญคงเดิม แต่ต้องมีการทำความเข้าใจ และในทุกเทอมจะมีการปรับปรุงให้เนื้อหามีความทันสมัย เช่น Principles of Epidemiology หรือระบาดวิทยา เนื้อหาวิชาค่อนข้างหนักแน่น และเป็นนามธรรม เราจะต้องคิดหาวิธีทำอย่างไรให้นักศึกษาเข้าใจมากที่สุด สำหรับผมคือการยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้นักศึกษาเห็นภาพและเข้าใจมากที่สุด

? ในฐานะที่ได้รับรางวัลอาจารย์ดีเด่น อยากให้ฝากถึงการทำงานในยุคปัจจุบัน

การเป็นอาจารย์ที่ดี อย่างแรกคือต้องรักในการถ่ายทอด รักลูกศิษย์ และทุ่มเทกับงานที่เราได้รับผิดชอบ สุดท้ายแล้วมันจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ผมว่าไม่มีอาชีพไหนทำแล้วไม่เหนื่อย รวมทั้งอาชีพอาจารย์ด้วย เราต้องคิดว่าเราจะทำอย่างไรให้ทักษะของเราสูงขึ้นเรื่อยๆ หาเทคนิคการสอนการถ่ายทอดเนื้อหาต่างๆ ให้คนเข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์ ความทุ่มเท และเรียนรู้ตลอดเวลา จึงอยากให้อาจารย์รุ่นใหม่ค้นพบวิธีการสอนของตัวเอง มีความสุขที่ได้เห็นนักศึกษาประสบความสำเร็จ นี่จะเป็นรางวัลที่ดีที่สุดของการเป็นอาจารย์